

Moderní vyučovací metody, které berou v úvahu potřeby dítěte a jsou doporučovány pro užití na 1. stupni ZŠ, mají převážně aktivní činnostní charakter. Uvádí se, že umožňují žákům značnou míru vlastní aktivity, samostatnosti a svobodného rozhodování o cestě ke splnění cíle. Učitelé se snaží, aby cesta k výsledkům byla pro žáka zajímavá a dokonce zábavná, podstatný je vlastní prožitek, uplatnění vůle a odpovědnosti dítěte. Jak píše Tomková: „Cílem moderní školy je aktivní, samostatná, zodpovědná bytost, schopná tvořivě myslet, učit se a spolupracovat.“ Uvedené humanizační směřování současného školství je jedním z nejvýznamnějších podnětů k využívání aktivit pohybového charakteru, které můžeme v posledních letech vidět stále častěji při výuce na 1. stupni základních škol. Do značné míry se však v současnosti jedná spíše o dobře míněné proklamace, ke kterým je obtížné dohledat současné výsledky výzkumu, než o argumentované a výzkumně podložené závěry.